

Motion till riksdagen 2013/14: MJ23

**av Josef Fransson och Mikael Jansson (SD)
med anledning av skr. 2013/14:209**

Riksrevisionens rapport om klimat för pengarna

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen i EU ska verka för att bördefördelningen när det gäller minskade utsläpp av klimatgaser ska ha en tydlig koppling till nationernas faktiska utsläpp.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen ska utreda riskerna för s.k. koldioxidläckage till följd av ogynnsamma konkurrensförhållanden för svensk industri.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen vid förhandlingar inom den klimat- och energipolitiska ramen ska verka för att EU:s medlemsstaters åtaganden ska kunna justeras utifrån framtida faktiska globala överenskommelser.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen ska driva som svensk linje att EU:s medlemsstater inte ska anta väsentligt större mål om minskning av utsläpp av växthusgaser än världens övriga stora utsläppare.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen i EU bör motsätta sig åtaganden om utsläppsminskningar i form av internationella krediter.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen både i Sverige och EU bör fokusera klimatpolitiken kring energiforskning och på nästa generations gröna energi.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör driva linjen att EU:s medlemsstater vid beräkningen av utsläpp av klimatgaser ska utgå från faktiska nettoutsläpp som inkluderar markanvändningen.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen ska ompröva sin politik för etanol och biodiesel och ta större hänsyn till kostnader och miljöförstöring kopplat till detta.

Fel! Okänt namn på dokumenttypen: FEU-OL-2

9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen i förhandlingar inom den klimat- och energipolitiska ramen ska verka för att likställa kärnkraft med förnybar energi.
10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ett större finansiellt fokus bör läggas på att förbereda Sverige för eventuella framtida klimatförändringar.

Motivering

Riksrevisionen konstaterar i sin rapport Klimat för pengarna att Sverige är en liten handelsberoende ekonomi med industriproduktion och transporter som viktiga drivkrafter för den ekonomiska utvecklingen. Därmed finns en inbyggd målkonflikt i förhållande till de utsläpp som måste minska om klimatmålen ska kunna nås.

Sverigedemokraterna eftersträvar en miljö- och klimatpolitik baserad på humanism där alla världens människor har en okränkbar rätt att eftersträva en bättre och mer mänsklig morgondag. Vi avhåller oss från svulstiga domedagsprofetior och lägger fokus på realistiska lösningar på verkliga problem.

Sverigedemokraterna menar att om vi på kort och lång sikt ska kunna klara vår industri och handel och därmed i förlängningen jobben och välfärden, måste vi anpassa våra utsläpps begränsningar kopplat till vad vi faktiskt släpper ut i förhållande till andra. I Sverige fasade vi ut stora delar av vår användning av fossilt bränsle på 70 och 80-talet bl.a. genom en omställning inom uppvärmning. Detta har tillsammans med en nästan koldioxidfri elproduktion resulterat i att vi i princip har den industrialiserade världens lägsta utsläpp per capita, detta trots vårt kalla klimat. Med anledning av detta, att vi i Sverige endast står för drygt 0,1 procent av världens totala utsläpp av växthusgaser, är det inte rimligt att vi i Sverige ska krävas på ytterligare stora utsläppsminskningar. Regeringens linje vid förhandlingar i EU måste givetvis vara att de som släpper ut mest också ska ta de största åtagandena att minska sina utsläpp när det kommer till bördefördelningen inom EU.

Koldioxidläckage

Riksrevisionen framhåller att det saknas underlag för att bedöma risken för s.k. koldioxidläckage, dvs. att produktion flyttas från Sverige till länder med lägre eller inga utgifter för koldioxidutsläpp. Varken regeringen eller myndigheterna har samlat analyserat och rapporterat hur mycket olika branscher behöver betala för utsläppen och om de företag som gynnas verkligen är de som omfattas av en risk för koldioxidläckage. Vissa analyser finns, men rapporteringen är otillräcklig.

Vi anser det vara av största vikt att konkurrenskraften för såväl den svenska som den europeiska industrin inte försämras i den utsträckningen att koldioxidgenererande produktion flyttas till länder med en mindre ambitiös

klimatpolitik eller där andra miljöhänsyn, arbetsrätt och mänskliga rättigheter är åsidosatta. Mot bakgrund av att koldioxidutsläppen ökar markant på andra håll i vår omvärld anser vi att det bör göras djupare konsekvensanalyser av att en ambitiös klimatpolitik ensidigt förs i en begränsad del av världen. Därför är vi i Sverigedemokraterna av uppfattningen att en genomgripande analys av detta skyndsamt behöver genomföras så att inte värdefull svensk industri försvinner utomlands till ingen nytta för miljömålen men till en stor samhällskostnad.

Nationella och europeiska utsläppsmål

En för Sverigedemokraterna central uppfattning är att eventuella bindande mål för att minska utsläppen av växthusgaser inte får äventyra vare sig de enskilda nationernas eller hushållens ekonomi. Det är nödvändigt att åtaganden inom EU i stället kopplas till ansträngningar att komma fram till bindande mål på global nivå. EU står trots allt bara för runt 10 procent av världen utsläpp medan resten av världen ökar utsläppen med motsvarande ett helt EU på mindre än fem år. Sverigedemokraterna tycker därmed att regeringen i förhandlingarna för den klimat- och energipolitiska ramen ska verka för att åtagandena för medlemsstaterna ska kunna justeras till faktiska internationella avtal som omfattar alla världens stora utsläppare så som Kina, USA, Indien, Ryssland, Japan osv.

EU kan mycket väl ta en ledande roll i internationellt samarbete gällande utsläpp av växthusgaser, men att EU ska gå före och ställa markant hårdare krav på medlemsstaternas industri i förhållande till den globala marknaden ser vi som långsiktigt ohållbart. Sverigedemokraterna vänder sig således emot att Sverige och EU ensidigt beslutar om väsentligt större utsläppsminskningar av klimatgaser än vad som nås i internationella avtal. Europa är i det stora hela inte någon signifikant aktör och även om Europas länder skulle nå nollutsläpp är den reella effekten av de globala utsläppen högst begränsad.

Sverigedemokraterna vänder sig emot att regeringen på EU-nivå driver på för att Sverige ska bindas upp ytterligare emot kostsamma utsläppsminskningar i form av internationella krediter. Det råder oklarhet i vad som en sådan politik får för nettoeffekter och det handlar om pengar vi tror på lång sikt gör större nytta på hemmaplan.

Att sänka utsläpp av klimatgaser utan att detta är kopplat till nya innovationer som kan stå på egna ben i en konkurrensutsatt marknad är kostsamt och påverka jobb och välfärd i Sverige och Europa negativt. Sveriges och Europas fokus måste därför riktas mot energiforskning där målet är att nya energislag ska bli så billiga att de konkurrerar ut fossila bränslen. Dagens förnybara energislag håller sällan måttet för att klara varken ekonomiska, tekniska eller miljömässiga hållbarhetsmål och så länge detta är fallet kommer fossila bränslen vara den dominerande energin i världen, framför allt för länder som gör en resa ur fattigdom mot förhållanden som mer liknar västvärldens.

Sverigedemokraterna har sedan tidigare meddelat att vi tycker att LULUCF (land use, land use change and forestry) ska ingå i medlemsstater-

Fel! Okänt namn på dokumenttypen: FEH_OLE...

nas mål om utsläpp av klimatgaser. Dock ser vi det som märkligt om medlemsstaterna efter förhandlingar endast kan tillgodoräkna sig nya förändringar av markanvändning. Utgångspunkten måste givetvis vara att fastställa nationernas faktiska nettoutsläpp med markanvändning inkluderat och sedan utgå ifrån dessa nya siffror i samtliga beräkningar.

Omställningar i energisektorn

Som argument för att tvinga fram användande av biodrivmedel anför i huvudsak den klimatnytta dessa bränslen påstås generera. Detta menar dock vi är falskt, åtminstone gällande första generationens biodrivmedel. Inte minst då uppodling av ny mark, vilket är konsekvensen av ökat användande av dessa bränslen, förändrar markanvändningen på ett sätt som genererar en koldioxidskuld som kommer att ta många årtionden att kompensera för. I rent klarspråk ökar alltså utsläppen av koldioxid för årtionden framåt. Samtidigt riskerar ovärderlig orörd natur att försvinna, inte minst sydamerikansk regnskog, vilket drabbar världens biologiska mångfald. Vidare ökar alla de problem som är kopplade till jordbruk, så som övergödning, vattenanvändning och användande av bekämpningsmedel.

Ett annat problem med biodrivmedlen är att många motorfordon inte är konstruerade ens för en låginblandning, utan havererar, med stora konsekvenser för enskilda privatpersoner. Riksrevisionen skriver i sin rapport att regeringen inte har samordnat infrastrukturplaneringen med klimatmålen utan sätter förhoppningen till att stora, nu okända, tekniksprång ska kunna bidra till utsläppsminskningar. Detta får anses vara mycket oansvarigt. I synnerhet som att regeringen inte tydligt samordnat klimatforskningen med klimatmålen för att inrikta forskningen mot att åstadkomma de tekniksprång som skulle behövas. Samtidigt har den senaste IPCC-rapporten, WGIIAR5, lyft fram tydliga konflikter mellan första generationens biodrivmedelsframställning och global livsmedelsförsörjning där man på flera håll i världen sett hur de allra fattigaste drabbas. Regeringen måste därför ompröva sin politik för första generationens etanol och biodiesel och ta större hänsyn till kostnader och miljöförstöring kopplat till detta.

När det gäller produktion av el så betyder en omställning i Sverige till så kallad förnybar energi i realiteten oftast höjda utsläpp av klimatgaser, inte minst kopplat till den resursineffektivitet som omgärdar det s.k. förnybara med stor användning av stål och betong. Också Tyskland är ett tydligt exempel på detta där kolkraften byggs ut i en rasande takt trots världens mest ambitiösa satsningar på sol och vindkraft. I ljuset av detta är det smått absurt att kärnkraftens betydelse knappt funnits med i diskussionen. I IPCC:s senaste rapport, WGIII AR5, har dock kärnkraften fått en tydlig plats, vilket är rimligt. Att kärnkraften, som i ett livscykelperspektiv har de lägsta utsläppen av klimatgaser av alla tillgängliga energislag, ställs vid sidan av det som kallas ”förnybart” slår oerhört fel. Sverigedemokraternas mening är därför att regeringen ska likställa kärnkraft med s.k. förnybar energi, både i Sverige och i

förhandlingar med andra länder. Forskning på nästa generations kärnkraft måste också ges en tydlig prioritet.

Framtida utmaningar

Att chanserna är mycket små till några radikala förändringar gällande de globala utsläppen av växthusgaser blir allt tydligare, inte minst då vi ser en positiv trend runt om i världen där fattiga nationer sakta men säkert lyfter sig till mer drägliga förhållanden för sina medborgare. Det som på allvar skulle kunna förändra detta faktum, att utsläppsnivåerna av klimatgaser även fortsättningsvis kommer att ligga på höga nivåer, är att Sverige och andra nationer lyckas att konkurrera ut det fossila genom innovationer framför allt inom energiframställning: teknologi som sedan kan exporteras. En nulägesanalys ger dock för handen att utsläppen globalt inte kommer att minska under vår generation. Men oavsett vilket så kan vi dock vara helt säkra på att klimatet kommer att variera och att Sverige kommer att ställas inför olika prövningar vid olika extremväderhändelser. Sverige kan i praktiken spendera flera procent av BNP på åtgärder för minskade utsläpp utan att det får någon som helst mätbar effekt på koldioxidhalten i atmosfären; därför är det rimligt att ett större fokus snarare läggs på att säkra svensk infrastruktur mot ett varierat klimat. Efter att larmen om en kraftig havsnivåhöjning konstaterats substanslösa och att ett varmare klimat, kombinerat med en högre halt koldioxid i atmosfären, snarast är bra för Sverige och de areella näringarna så är de potentiella hoten snarast stormar, kyla och stora mängder snö. Stora delar av nationens infrastruktur är känslig för extrema väderförhållanden och inför detta faktum behöver mer resurser kopplas till att undanröja dessa hot.

Stockholm den 16 april 2014

Josef Fransson (SD)

Mikael Jansson (SD)